

bekjendtgjøre Tiden for Afholdelsen og til- lige sørge for, naar man først har fundet en nogenlunde passende Tid, da at lade denne blive den sædvanlige; der vil i alt Fald vist ikke kunne befrægtes store Fluctuationer i den Henseende. Naar vi endelig have foreslaaet, at der skulde fordras et heelt Aar til den prak- tiske Indøvelse istedetfor et halvt, saa tillægger jeg dette Forslag megen Betydning. Den ærede Ordfører omtalte, at man var bleven ledet til at sætte et halvt Aar istedetfor et heelt, fordi man havde fundet, at det hele Aar ikke blev overholdt, og at det derfor var ligesaa godt at give efter; ja, det er at tale for Slaphed og Mangel paa at efterleve, hvad der skal efter- leves. Er det rigtigt, at der sættes et Aar dertil, er det rigtigt, at man kræver af Den, som indstiller sig til Prøven, at han isorveien har gjennemgaaet en praktisk Udbannelse, saa skal man virkelig ikke bryde sig om, at det volber nogen Ulempe. Sinder man derimod, hvad jeg slet ikke gjør, at et halvt Aar er en tilstrækkelig Tid for at opnaae Niemedet, saa stiller det sig noget anderledes, men saa skal man ikke begrunde det med, at den tidligere Bestemmelse om et heelt Aar ikke bliver over- holdt. Jeg har ikke saa nøie Kjendskab til disse Forhold, at jeg tør udtale mig bestemt i saa Henseende; men jeg troer dog, at, naar En, som er fremmed for Underviisningen, kun i et halvt Aar skal øve sig deri og uddanne sig praktisk, saa vil den Tid ikke findes tilstrække- lig, og jeg skal derfor fremdeles holde paa, at det bliver eet Aar. — Til Slutning skal jeg tillade mig at anbefale det høitærede Thing fortrinsviis at henvende sin Opmærksomhed paa Forslaget Nr. 6, nemlig Forslaget om at ned- sætte en Censurcommission istedetfor en Exa- menscommission, og jeg skal henstille til de Herrer, om de dog ikke maatte finde, at der er en Sandhed i, hvad jeg har udtalt om, at der derved vil bevaras en større og mere held- bringende Frihed for de respective Underviis- ningsanstalter, hvad enten disse ere kongelige eller private, og, forsaavidt de maatte komme til den Overbeviisning, at de da ikke af den stærke Stemning, der paa et tidligere Stand- punkt af Sagen har gjort sig gjældende for

Examenscommissioner, lade sig lede til at holde fast ved disse.

Bale: Det er kun nogle ganske faa Ord, jeg skal tillade mig at fremsætte. Da jeg har været Medlem af det Udvalg, som har været nedsat til at behandle den foreliggende Sag, og har skullet give mit Bidrag til at løse den stillede Opgave paa den helst muligt Maade, saa har jeg ikke kunnet forsvare at undlade at henstille til det ærede Thing, hvor- vidt det vil vedtage det af mig særligt stillede Forslag under Nr. 3, som det ærede Medlem fra Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har fraraadet. Jeg skal ikke indlade mig paa at forklare, hvorfor jeg har stillet dette Forslag, thi Thingets Tid er ikke dertil, og jeg bør ikke lægge Beslag paa den i en saadan Sag; jeg skal kun sige, at, naar der i selve Lovforslaget er forlangt, at Seminaristerne skulle have Kund- skab i det, som kaldes Opdragelses- og Under- viisningslære, saa er det ligesom ikke at forsøge, men tværtimod at lette deres Arbejde, naar man udtrykkelig forlanger, at de tillige skulle have Kundskaber i den Retning, jeg har fore- slaaet. Da jeg selv har syset med det Slags Ting, kan jeg tale af Erfaring, og jeg skal da sige, at man ikke kan give de Menninger, her er Tale om, en Bog, der handler om Un- derviisnings- og Opdragelseslære, i Haanden uden at have givet dem nogen Oplysning om det, som er Betingelsen for, at de kunne for- staae Bogen; det vil ellers være at bestyrke den Halvdannelse, som har været eiendomme- lig for den seminaristiske Dannelse. Jeg skal imidlertid med største Fornøielse tage mit For- slag tilbage, saasnart jeg hører flere udtale den Mening, at det er rigtigt, at det tages tilbage, og navnlig, naar den høitærede Minister mener det; men jeg stulde mit Kjendskab til det Slags Sager ikke at lade Sagen gaae hen uden at sige, at saa og saa hænger det sammen. Hvis der skulde være Noget i denne Sag, som har særligt Kjendskab til den Ting, kunde han maaskee oplyse, at det virkelig hænger saaledes sammen, at en Lærebog i Underviisning og Opdragelse er en Uting at give Folk ihænde, naar ikke Betingelsen for at kunne forstaae den